

ΔΙΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ
Αριθμ. 18.142/73
Αρ. 411
Ν. 65 Δ. Κ. 4. 8. 60
Συνολ. αριθμ. = 070

Ο ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

<p>Χρονόγραφο Έτος 1960 Έξαρνος 15 Δήμοι, Κοινότητες Τραπεζαί Δρ. 150</p>	<p>ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΗΛΙΑΣ ΝΟΒΑΣ Δ Ι Κ Η Γ Ο Ρ Ο Σ</p>	<p>Έτος 141 Άριθ. φύλλου 427 Τιμή φύλλου Δραχ. 1.00 ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 4-02</p>	<p>ΒΕΡΟΙΑ Δευτέρα 4 Ιανουαρ. 1960</p>
---	---	--	---

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ κ. ΗΛΙΑ ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΟ

«Όλοι οι λαοί αγάλλονται διότι το 1959 κλείνει με την άγγελία της συμφωνίας των Μεγάλων διά την προσεχή συνάντησιν των και διότι το 1960 εγκαινιάζεται με προοπτικήν προόδου της ειρήνης.

Με αισιοδοξίαν και με αποφασιστικότητα πρέπει ν' αντιμετωπίση το ερχόμενον έτος ο ελληνικός λαός. Με αισιοδοξίαν διότι το διεθνές κλίμα ευνοεί τους αγώνας του διά την Ειρήνην, την Δημοκρατίαν και την βελτίωσιν του βιοτικού των επιπέδου. Και με αποφασιστικότητα, διότι η κυβερνώσα παράταξις πράττει ήδη και θά πράξη το πᾶν διά νά μή συντείνη ή αλλαγή του διεθνούς κλίματος εις την επιβαλλομένην βαθείαν έσωτερικήν 'Αλλαγην Κόπτεται υπέρ της Δημοκρατίας και ξεσχίζει τους θεσμούς της. Κόπτεται υπέρ του λαού και υπηρετεί την ολιγαρχίαν. 'Ονομάζει πᾶσαν εκ του έξωτερικού πρότασιν «επίθεσιν ειρήνης» και έχει περιέλθει εις «άρμυαν πολέμου». Κανείς όμως δέν δύναται νά σταματήσει τον ραυν της Ιστορίας. 'Αντιθέτως ο λαός ήμπορεί νά τον έπιταχύνη εν αγωνισθή με πίστην και έπιμονήν. 'Η Δημοκρατική Ένωσις, όπως πάντοτε εις το πλευρόν του λαού, του απευθύνει επί τῷ Νέῳ 'Ετει, τον πλέον εγκάρδιον χαιρετισμόν».

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΑΜΑΘΕΙΑΣ

ΛΕΓΕΙ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤ. ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

Ο καθηγητής των φυσικομαθηματικών του Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης κ. 'Ι. Γρατσιάτος υπέβαλεν εις την πρυτανείαν υπόμνημα, εις το οποίον συμπερασματικώς αναφέρει ότι ή ελληνική νεολαία εύρισκεται σήμερον, δσον άφορα την συνυπόχρησιν χρησιμοποίησιν της ελληνικής γλώσσης και εις τα έγκύκλια μαθήματα των φυσικομαθηματικών επιστηών εις κατάσειον άφαντάστου άμαθείας. Αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι από Ικανού αριθμού έτών παρατηρείται συνεχώς πτώσις της στάθμης πρός συμμετοχήν εις τάς εξέτασεις άποφοίτων γυμνασίων τόσο εις την γλώσσαν και την διατύπωσιν των ίδεών δσον και εις τα μαθήματα των μαθηματικών και φυσικών επιστημών.

Διά την πυρηνικήν φυσικήν αναφέρει ότι καθίσταται άδύνατος ή διδασκαλία λόγω έλλείψεως διδακτικού προσωπικού το όποσον νά γνωρίζη τούτην.

Ο κ. Γρατσιάτος αναφέρει τέλος ότι ή κατάσταση αυτή έγκυμονεί μεγάλους κινδύνους.

Σ. Θ. Τα παραπάνω άς τα μελετήσουν οι κ.κ. καθηγηταί του Γυμνασίου Βεροίας και άς έντεινουν τάς δυνάμεις των, πρός καλύτεραν διδασκαλίαν των μαθητών των. 'Η εϋθύνη του ανέλαβαν εναντι του έθνους είναι βαρυτάτη και χρειάζεται πλήρη άφοσίωσις υπέρ Ιερών, για το έθνος λειτοργημάτων. Γιατί είναι μιλάμε για άτομική ενέργεια και αυτό που βγήκαν απ' το γυμνάσιο δέν ξέρουν, γιατί πάει ο κανός ψηλά και τι είναι ήχος και άκοή τότε άεροβλατούμεν...

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ ΓΙΔΑ

Μετα την άσφαλιστήρυσιν της Κεντρικής Λεωφόρου ΙΙΙ, ο συνεχιζόμενος ήρμιπατος, κατά τάς βραδύνας ώρας, του λαού επί του αυτοκινητοδρόμου Βεροίας—Θεσ)νίκης, είναι άδικαιολόγητος.

Μή οι περικατηταί μπορουν άπρόσκοπτα και άκινητα νά μεταταπισθοδν επί της νέας κεντρικωτάτης λεω

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝ ΤΟΥΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥΣ ΒΕΡΟΙΑΣ - ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ ΔΙΑ ΒΑΡΕΙΑΝ ΑΜΕΛΕΙΑΝ

Μέσα στη ποιδ κρίσιμη στιγμή της χώρας, που οι πάντες έκινδύνευαν, και τά πάντα έρημώνοντο, μιá τάξις ανθρώπων — οι βιομηχανοί — δρώσα εν ψυχρώ ήμπορεσε και έβραλε ληστρικό χέρι στη τσέπη του λαού!... Με την υποχείριό της τότε Κυβέρησις κατώρθωσε και πέτυχε τη δημοσίευσιν τρυ Α.Ν. 747) 45, δυνάμει του οποίου έπιβλήθη φορολογία εις βάρος του λαού και υπέρ των βιομηχανών!...

Του άντισυνταγματικού αυτού προνομιακού νόμου (τό σύνταγμα άπαγορεύει φορολογίαν υπέρ άτόμων) έπωφελήθη και ή εταιρία ήλεκτροπαραγωγής Βεροίας «Βέρμιον» ιδιοκτησίας Λαναρά. Με βάση τον κατάπτυστον αυτόν νόμον ο Λαναράς έσυναψε μεγάλα δάνεια, αρχής γενομένης από του τέλους του 1945, με δύο έκταμμύρια δραχμές, όπερ ήκαλούθησαν και πολλά άλλα των οποίων το τοκοχρεώσιον πληρώνει, χωρίς νά ρωτηθή ο λαός Βεροίας — Γιαννιτσών!...

Έκτοτε δέν πάψαμε νά καταγγέλωμεν την εις βάρος του λαού έπιβληθείσαν παράνομον φορολογίαν και νά καλούμεν τους Δημάρχους νά λάβουν προστατευτικά μέτρα κατά της άδικίας ταύτης.

Πλήν όμως τόσο ο Δήμος Βεροίας, δσον και ο των Γιαννιτσών «άγρον ήγόρασαν». Πέρασαν 14

δλόκληρα χρόνια, που οι δημόται των ληστεύονται από μια ασύδοτη εταιρία ουδείς όμως των παρηλασάντων δημάρχων των, ηϋδόκησεν νά υποβάλη τουλάχιστον και ένα έρώτημα εις ένα καθηγητή των νομικών, περί της συνταγματικότητας του Α.Ν. 747) 45 όστις σημειώτεον είναι και άτελέστατος, (χρήςει συμπληρώσεως τόσοον αυτός όσον και ή ληστρική ύπουργική άπόφασις).

Παρέρχονται τά χρόνια και ο λαός που πλήρωσε τεράστια ως σήμερα ποσά υπέρ του «Βερμιον» παραμένει άκόμη δούλος της και το χειρότερον άνασφάλιστος, για την έπιστροφήν των άχρεωστήτως, καταβληθέντων.

Την βαρυτάτην ταύτην άμέλειαν των Δημάρχων Βεροίας — Γιαννιτσών καταγγέλλομεν σήμερον στον λαόν Βεροίας και Γιαννιτσών και τους καλούμεν για τελευταία φορά, όπως από κοινού λάβουν μέτρα προστατευτικά, των καταβληθέντων παρανόμως στην εταιρίαν «Βέρμιον» χρημάτων του λαού.

Είναι ντροπή το Δημ. Συμβούλιον Βεροίας νά κατατρίβεται με την εξεύρεσι θέσεως για το «'Ηρώον» και το πλέον ουσιώδες και ζωτικόν πρόβλημα, που ζημιώνει και ντροπιάζει το λαό Βεροίας, νά το παραμελή τόσο έξοργιστικά.

Ο Θαρραλέος

ΤΑ ΚΑΛΥΜΑΥΧΙΑ...

Στην ίσημερίδα «Χριστιανική Δημοκρατία» δημοσιεύθητε τελευταία μια φωτογραφία που άπεικονίζει το Δισκίτη της Έθνης Τροπέλης κ. Χέλιμη —κατά την ώρα που μιλούσε στην Ιερά της άπαταμείσεως — εν μέσω του 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνών και βοηθού του επισκόπου. Και γράφει ή «Χ.Δ.» «Κάθε ζυνημένος Χριστιανός δέν μπορεί νά συγκρατήση τη δίκαιη άργή του βλέποντας τα καλυμαύχια της Έκκλησίας νά περιβάλλουν ως φύλακες τα μπροστάστέρτα του «στοναί! Τι δουλειά έχουν οι εκπρόσωποι του Χριστού εις τάς υποθέσεις και τους

Η ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΗ ΑΝΤΕΘΝΙΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΗ

Μεταξύ των άπολυθέντων 8 συνδικαλιστών «δι' άντεθνικάς πράξεις» συγκαταλέγεται και ο κ. 'Ανώνιος Μαργαρίτης, στέλεχος της «Δημοκρατικής Ένώσεως». 'Η προσάφθεισα εναντίον του κατηγορία άποτελεί συκοφαντίαν άπροκάλυπτον και λυπούμεθα διότι ο κ. Νομάρχης υιοθέτησε μιαν τέτοια βασική συκοφαντία που του σερβίρισε ή Δημοσία 'Ασφάλεια Βεροίας. 'Αν τόσα άβασάνιστα χαρακτηρίζουν οι Κρατικοί υπάλληλοι τους Έλληνας πολιτικούς αντιπάλους της Κυβερνήσεως Καραμανλή ως «προδότας της πατρίδος» τότε άλλοίμονο στο Έθνος.

Ο κ. Μαργαρίτης, οι λοιποί άπολυθέντες συνδικαλισταί και όλοι ήμεις οι δημοκρατικοί πολίται, άποτελούμεν μέλη του συνόλου του 'Ελληνικού Έθνους. Πώς λοιπόν είναι, δυνατόν ήμεις οι Έλληνες, έχθροί βέβαια της Κυβερνήσεως Καραμανλή, νά είμεθα και έχθροί του δικού μας Έθνους; Και πώς οι υπάλληλοι του Κράτους, που τους διορίζει το Έθνος, διά των πληρεξουσίων του, πήραν τέτοιο άντεθνικό δικαίωμα, νά χαρακτηρίζουν τους συνέλληνες των «αντεθνικώς δρώντας» και νά τους άπομακρύνουν από κάθε αρετό άξίωμα; Νοιώθουν ότι, με τάς πράξεις των ταύτας, γίνονται ηρώξονοι διχασμού και ως εκ τούτου, διαλύσεως του Έθνους;

Νά γιατί άξιούμε νά καταπαύση αυτός ο άντεθνικός χαρακτηρισμός των Έλλήνων εις «έθνικόνρασες» και «άντεθνικώς δρώντας». Γιατί μπορεί μεν νά παρέχη προσωρινήν ώφέλειαν σ' αυτούς που κυβερνούν σήμερα, όμως πολλακάκι άπεργάζεται εις βάρος του Έθνους. 'Η συνεχιζόμενη λοιπόν άντεθνική τακτική, πρέπει νά σταματήσει.

Ο ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Συνδρομαί
Έτησια Δρ. 30 Έξαμηνιας Δρ. 15
Δημοί, Κοινοίτητες Τρόπεζαι Δρ. 100

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΗΛΙΑΣ ΝΟΒΑΣ
ΔΙΕΚΤΗΡΟΣ

Έτος 141. Αριθ. φύλλου 428
Τιμή φύλλου δραχ. 1.00
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 4-02

ΒΕΡΟΙΑ
Δευτέρα 11 Ιανουαρ. 1960

ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΧΡΕΩΣΤΑΣΙΟ

Μιά από τις πλέον ανισοχητικές πλευρές του οικονομικού αδιεξόδου στο οποίο παραδέρνει η χώρα εξ αιτίας της καραμανλικής πολιτικής, είναι η πρωτοφανής κρίσις, η απερίγραπτη φτώχεια και δυστυχία των αγροτών. Μιά απλή επίσκεψις στην ύπαιθρο, σε οποιαδήποτε περιοχή της ύπαιθρου και στις πιο πλούσιες ακόμη, αρκεί για να αντιληφθῆ κανείς το δράμα των πέντε εκατομμυρίων εργαζομένων της ύπαιθρου. Τό φανερό είναι, ότι οι αγρότες άμεσα μετά τον πόλεμο και ιδίως τα τελευταία χρόνια έκαναν άπεγνωσμένες προσπάθειες με άσημαντη πάντα βοήθεια από το κράτος, να βελτιώσουν τις μεθόδους καλλιέργειας της γῆς. Ο γεωπόνος που άλλοτε δεν άκούονταν από τον παραγωγό, τώρα του είναι απαραίτητος. Το τρακτέρ, που άλλοτε άποτελούσε στον κάμπο σπάνιο φαινόμενο, βρίσκεται στα χέρια χιλιάδων αγροτών. Συγχρόνως καλλιέργειες νέων προϊόντων έυκτατέστησαν τις λιγώτερο άποδοτικές άλλων. (Ήριυ από τον πόλεμο π.χ. η όριζοκαλλιέργεια και η βαμβάκοκαλλιέργεια ήταν άσημαντες. Σήμερα όχι μόνου καλύπτουν τις έλληνικές ανάγκες, αλλά έπαρκουν και για έξαγωγές). Οι Έλληνες αγρότες άπεδύθησαν σε μια πραγματικά ήρωική προσπάθεια ν' αύξησουν και να βελτιώσουν την παραγωγή τους. Άποτέλεσμα των προσπαθειών αυτών ήταν να λυθῆ το πρόβλημα της σιτάρκειας και να αύξηθῆ ἡ παραγωγή πολλών άλλων προϊόντων καταλλήλων και για έξαγωγή. Θλέποντας κανείς αυτό τον δημιουργικό μόχθο και τον όγκο της αγροτικής παραγωγῆς, δεν μπορούσε να έχη άμφιβολία ότι ἡ ζωή των αγροτών μας θάπρεπε να είναι επί τέλους άνθρωπινή. Και, όμως, ο δημιουργικός αυτός μόχθος, έφερε μόνο δυστυχία. Το άγχος τῆν προπολεμικής αγροτικής ζωῆς με τις χαμηλές άποδόσεις της γῆς και τις μονοκαλλιέργειες πιέζει και σήμερα τον αγροτικό πληθυσμό παρα τον όγκο και τῆν ποικιλία των καλλιεργειών. Ἡ προσωρινή άνοκούφησης με τῆν ύποτίμησι της δραχμῆς — που τόσο τῆν πλήρωσαν οι εργαζόμενοι των πόλεων — πέρασε γρήγορα για να δώση τῆ θέσι της στο σημερινό δράμα. Σήμερα με τετραπλάσια ζιτοπαραγωγή από τῆν προπολεμική, με ποικίλες άλλες καλλιέργειες, οι αγρότες έφθασαν στο άπροχώρητο. Το «άγροτόπεδο άπ' το Κιούπκιοί» τους έταάκισε κυριολεκτικά. Τιμές έξευτελιστικές, σταμάτημα των έξαγωγών, ληστρική έκμετάλλευσις των μεγαλεμπόρων και τῆς ΑΤΕ, τρομοκτικές και ποικίλες φορολογικές επιβαρύνσεις, άγρία τοκογλυφία, δεν αφήνουν να πάρη άνάσα ο αγρότης. Μῆ μπορούντας πλέον να ζῆση με ο,τι παράγει δανείζεται άπ' όπου μπορεί. Και μῆ μπορούν-

τας να πληρώση γίνεται βῆμα διώξεων. Μιά άθρηναϊκή έφημερίδα έγραψε προχθές ότι είναι τέτοια ἡ φτώχεια των αγροτών ώστε δεν πληρώνουν πλέον ούτε τον μπακάλη. Ούτε τον έμπορο και τους άλλους ιδιωτικούς δανειστάς τους. Δεν θέλουν; Άλλ' αν ο μπακάλης θά τους κάψει τῆν πίστωσι, τότε χάθηκαν. Παρ' όλα αυτά τα «βερσεδέδια» μένουσ άπλήρωτα, διότι δεν υπάρχει τρόπος να πληρωθούν. Είναι χαρακτηριστικό ότι και ένας ύπουργός τῆς καραμανλικῆς κυβερνήσεως — ο κ. Δημητράτος — που έπεσκέφθη τελευταία τῆν Θράκη, δήλωσε στο συνέδριο των έπισιτιστών ότι το πενηντάδροχμο στην ύπαιθρο θεωρείται από τους αγρότες μεγάλο νόμισμα, διότι με κέρματα και πενταροδεκάρες κάνουν τις συναλλαγές τους οι αγρότες. Αυτό το «χρήμα» κυκλοφορεί στις τσέπες των παραγωγών!

Ἡ κατάσταση αυτή, που ο αντίκτυπος της άπλώνεται παντού και άπνεκρώνει τα πάντα, είναι άπαραδέκτη. Το συλλαλητήριο του Ἡρακλείου ήταν μια έκδήλωσις χαρακτηριστική τῆς άπογνώσεως, αλλά και τῆς άποφασιστικότητος των αγροτών. Φαίνεται, όμως, ότι ἡ κυβέρνηση δεν πρόκειται ν' άκούση κανένα φωνή, ούτε ίκεσίας ούτε διαμαρτυρίας. Γι' αυτό στους αγρότες δεν μένει άλλη λύσις από τον άγώνα τῆς επιβιώσεως. Ἡδη ολοκληρη ἡ ύπαιθρος προβάλλει άγωνιστικά το αίτημα για τῆν άναστολή των χρεών. Στην Ἀμαλιάδα ιδρύθη ο «Άγροκτηματικός Σύλλογος» με κύριο πρόγραμμα τῆν άναστολή και τῆν «ρύθμισι» των χρεών προς τῆν ΑΤΕ. Ἡ ρύθμισις είναι μία: Το χρεωστάσιο για όλους τους αγρότες. Δισεκατομμύρια έφαγαν τα σκυλόφαρα τῆς ολιγαρχίας με τις παγωμένες πιστώσεις. Δικαιούνται και οι αγρότες να ζητήσουν εἴση μεταχειρισιν! Οι αγρότες δεν θέλουν να φάνε τα εκατομμύρια τῆς ΑΤΕ. Θέλουν να έπαλλαγούν από το άγχος — και τῆ φυλακή — να ένισχυθούν με μακροχρόνιες πιστώσεις και να επιτύχουν τῆν έξαγωγή των προϊόντων τους. Έάν αυτό δεν γίνει, τα συλλαλητήρια τύπου Ἡρακλείου είναι ο μόνος δρόμος, που τους άπομένει για να μην πεθάνου τῆς πείνας.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Τῆν περασμένη βδομάδα ήρθε στο γραφείο μας μια ομάδα γυναικῶν οι οποίες με δάκρυα στα μάτια μας παρεκάλεσαν να κάνουμε κάτι για να σταματήση το κακό τῆς харροποιξίας. Συγκεκριμένα μας ειπαν ότι οι οίκογενείες τους βρίσκονται σε κακο χάλια — νηστικές και τρισάθλιες — έπειδι ἡ έντρες τους καταθέτουσ και τῆν τελευταίαν δεκάδα τους στο πλαίσιο τραπεζῆ. Όμως εμεῖς δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε άλλο από το να θέσουμε δι' όψιν του κ. Διοικ. του Ἀστυν. Τμήματος ν' ανωτέρω.

ΤΟ ΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΝΟΙΑΣ

Το κ. Δ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΥ Δικηγόρου Θεσβνίκης

Άνεξάρτητα από τῆν έκτεμησιον που τρέφω και τα φιλικά μου αισθήματα προς τῆν κ. Δ)νητῆ του εθαρραλέου κ. Νόβαν εἶμαι ύποχρεωμένος να αντικραδσω το εις παντελή άγνοιαν όφειλόμενον άρθρίδιον υπό τῶν τίτλων «Άδιάντροπη άγυρτεία» και υπό το ψευδώνυμον Σ., ψευδώνυμον που άποδεικνύει έλλειψιν θάρρους του συντάκτου και της έδημοσιογράφου δια της έφημερίδος που λέγεται «Θαρραλέος». Γράφω και άπαντώ υπό τῆν ιδιότητα του επαγγελματικῶς και γενικώτερον ασχολομένου, με το προσφυγικόν πρόβλημα, και ειδικώτερον ως άσηγητοῦ εις το προσφάτως συγκληθέν Βον Παμπροσφυγικόν Συνέδριον Ἀθηνών δια το άγροκτητικόν πρόβλημα των προσφύγων Μακεδονίας.

Πρέπει να γνωρίζετε κ. Σ. ότι ἡ πάροδος των 37 έτων ουδεμιαν άσκει έπιρροήν δια τῆν άμβλυσιν της άξύτητος των προσφυγικῶν προβλημάτων άσικῶν και άγροτικῶν. Τούναντιαν μάλιστα ἡ δξυσις επιτείνεται διότι ο προσφυγικός (διαίτερα κάσμος αντιμετωπιζει δεινότερον το πρόβλημα τῆς επιβιώσεως του.

Πρόθεσις δε των άσχαλουμένων σήμερα με το προσφυγικόν πρόβλημα δεν είναι ο από τοπικιστικῆν διάθεσιν διαχωρισμός των προσφύγων από τους μη τοιούτους. Ο διαχωρισμός άπῆρχε και δυστυχώς θά ύπάρχει πλῆν υπό άλλην μορφήν ως εκ της φύσεως και τοῦ χαρακτήρος των δικαιωμάτων που άπορρέουν δια τῆν τάξιν αὐτῆν των ξεριζωμένων Ἑλλήνων και ἡ άποια τάξις έπράδθη από τους κατά καιροδς ἡγέτας της προσκαλλημένους εις κόμματα και μη έχοντας τῶν ήρωισμῶν να άγωνισθούν δια τον προσφυγικόν κάσμον, λόγω τῆς εκεί ύποδουλώσεως των.

Περισσοτέρας θυσίας δεν ήτο δυνατόν να προσφέρη άλλος λαός από τῶν βία έκριζωθέντα άλύερωτων Ἑλληνισμῶν.

Ἡ τύχη και ἡ από αἰώνων ιστορική ύπόστασις των έπαίχθη στο τυχαδιωκτικό παιγνίδι Ἑλλάδος—Τουρκίας, εν συνδυασμῶ με τῶν τότε συμμαχικῶν παράγοντα του άπολου ἡ άπάνθρωπος αντισυμμαχική συνδρομή έπεσφράγισε το μέγα δράμα.

Το ενδεκάτον του πληθυσμοῦ εσφάγη επί τόπου,

Περιοusiai άτομικαι και έθνικαι έλεηλατηθῆσαν άνερχόμεναι εις εκατομμύρια χρυσῶν λιρών. Άποδακτισμός 300.000 ψυχῶν και πλέον δια λόγους κλιματολογικῶς τηςΜακεδονίας.

Θύμα άπάτης διό τῆν υπό του Κράτους όφειλομένην άποζημίωσιν εν συνδυασμῶ με τῆν χαρισθεῖσαν υπό του Ἐλευθερίου Βενιζέλου το 1930 τεραστίαν διασφορῶν περιοusiai Τουρκῶν Ἑλλάδος και Ἑλλήνων Τουρκίας, εις τῶς σφαιγεῖς Τουρκῶς, δια να εδραιωθῆ, πλῆν αιματος και δι'έκατοντάδων χιλιάδων χρυσῶν λιρών, ἡ άνώπαρκτος Ἑλληνοτουρκική φιλία. Αὐτά άνήκουν βέβαια εις το πρόσφατον παρελθόν, αλλά ταυτο προκοθορίζει το παρόν και το μέλλον.

Το Κράτος βάσει διεθνοδς και εσωτερικής νομικής ύποχρεώσεως του διεκήρυξε τότε (1930) δια του στόματος του Ε. Βενιζέλου και πάλιν, ότι ἔλοι οι πρόσφυγες συντόμως θά άποκατασταθούν. Άπακατάστασις δε σημαίνει ἡ οίκογενειακή και επαγγελματική τοιαύτη. Πλῆν αντί άποκαταστάσεως κατέληξεν εις τῆν πέντηράν στέγασιν αγροτών μέν δια κτισμάτων τύπου Ντεχάντικε, δια δε τῆν άσικῆν τάξιν ύπολειπονται προς στέγασιν άκόμη 35.000 οίκαγένεαι κατοικοδοσαι εις τράγλας. Δια τῆν άγροτικήν και άσικῆν άποκατάστασιν ύπῆρχε ως αντίκρουσμα ἡ ανταλλάξιμος περιοusiai. Πλῆν αὐτη, παρουσία των ἡγετων των προσφύγων και έρήμην αὐτών, διηρπάγη κατὰ μέγα μέρος από μη πρόσφυγας και διαρπάζεται άκόμη, από το κράτος, Οργανισμοδς, Ιδιώτας, άρπαγαῖ νομιμοποιηθεῖσαι δια συνεχῶς δημοσιευομένων έγκληματικῶν περιεχομένου νόμων.

Ενδεικτικῶς αναφέρομεν το από του Ὑπουργείου Γεωργίας έκδοθέν Ν. Δ. 3784/57 αριθ, 26, καθ'ἡ δια 100.000 στρέμματα άνταλλ. λαξίμου γῆς προσωρινῶς παραχωρηθεῖσιν εις μη πρόσφυγας, δέον να μη καταβληθῆ το τίμημά της διότι παρεχωρήθη προπολεμικῶς, πλῆν άδιατιμήτως! Ένώ οι πρόσφυγες δια της ΑΤΕ κατέβαλον το τίμημα. Κατά δε το άρθρον 7.Β. του Ν. Δ. 3713/57 το Ὑπουργίας με τῆν χρῆσιν της λέξεως «Ανάληψις» δύναται να άρπάξη και να διαθέτη άνταλλ.αξιμους γαιας, όπως βούλεται εις πάντας,

Ο ΘΑΡΡΑΛΕΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Συνδρομή Έτησια Δρ. 30 Έξαμήνια Δρ. 15 Δημοί, Κοινοίτητες Τρόπεζαι Δρ. 100	ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΗΛΙΑΣ ΝΟΒΑΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ	Έτος 141 Αριθ. φύλλου 429 Τιμή φύλλου Δραχ. 100 ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 4-02	ΒΕΡΟΙΑ Δευτέρα 25 Ιανουαρ. 1960
--	--	--	------------------------------------

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΣΤΕΚΕΙ ΤΟ ΕΘΝΟΣ

Την παρελθούσαν Πέμπτη 22.000 δημοδιδάσκαλοι και 6.000 καθηγητάι κατήλθαν σε άπεργία άδησιαμένοι πλέον από ένα συνεχή έμπαιγμό που ύφίστανται από την Κυβέρνησι. Κάθε χρόνο, με τό δραστικώτερο αυτό όπλα—την άπεργία—καλούν την κυβέρνηση να τους προσέξη και να τους άμείψη την επίπονη εργασία. Η Κυβέρνησις όμως κωφεύει κατά τρόπον έξοργιστικόν. Στο κροδιοριζόμενο καθηγητή πληρώνει μηνιάτικο δραχ. 1700. Όσα δηλαδή πληρώνεται ένας χωροφύλαξι!

Με 1700 δραχμές... διατιμά τό κράτος Καρυμανλή, την έπιστημονική εργασία του Καθηγητού. Μικρό δείγμα της περιφρονήσεως που τρέφει προς την Παιδεία και τον έθνικό σκοπό της...

Όμως ή κατάστασις αύτη πρέπει να σταματήσει. Είναι, έθνικώς, άπαράδεκτον οι άνθρωποι που ανέλαβαν την διαπαιδαγώγησιν του Έθνους να στερούνται των μέσων της ζωής, διότι τό κράτος όν θέλει να σεβασθῆ και να πληρώση την εργασίαν των.

Έργασια που είναι πολύ κοπιαστική έν συγκρίσει με την εργασίαν των άλλων υπαλλήλων, που πληρώνονται και καλύτερα. Η εργασία των εκπαιδευτικῶν κύριοι κυβερνητες δέν τελειώνει με τις παραδόσεις στην Τάξη. Έχει και

συνέχεια στο σπίτι. Την προπαρασκευή και τις διορθώσεις των γραπτῶν. Αύτες τις ύπερωρίες του σπιτιού, τις άγνωεί τό Σαν Υπουργείου Παιδείας; Και έφ' όσον κάνει ότι τις άγνωεί, άγια έπραξα οι εκπαιδευτικοί μας, και κατήλθον σε 24ωρο προαιδοποιητική άπεργία.

Η άξιοπρέπειά τους, ως πνευματικῶν ανθρώπων, επιβάλλει, να αντιδράσουν, σθεναρά, κατά της άναλησις της Κυβερνήσεως που τόσο, βάνουσα, περιφρονεί την άνωτάτην έθνικην εργασίαν των. Ηνωμένοι λοιπόν και με πλήρη πεποίθησι ότι, τό έθνος όλόκληρον έπικροτεί και παραστέκει στο πλευρόν των, μη διστάξουν να κατέλθουν και σε άπεργία διαρκείας προς έξαναγκασμόν της Κυβερνήσεως να ίκανοποιήση τό ιερό αίτήματά τους.

Με τή μαχητικότητά τους πρέπει να δώσουν στη κυβέρνησι των «έλεφάντων» να ένωσήση ότι ύπεράνω όλων των ύπηρεσιών της ίσταται ή παιδεία του έθνους και ύποχρεούται τους θεράποντας αυτής (Καθηγητάς και δασκάλους) να τους άμείψη, ίκανοποιητικά δια να εκπληρώσουν, άνετα, τό μεγάλο προορισμό τους.

Και έν άδυσμιά της να παραιτηθῆ. Ο «Θαρραλέος»

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ—

ΤΟ ΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΝΟΙΑΣ

Του κ. Δ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΥ Δικηγόρου Θεσσαλικής

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Άσκει μία σύγκρισις από άπόψεως γαιοκτητικής καταστάσεως μεταξύ των προσφύγων και μη προσφύγων έν Μακεδονία δια να πείση τους πάντας περί ύφισταμένης άνισότητος εις την κατοχήν κλήρων.

Συνέπεια είναι τό δημογραφικόν πρόβλημα να διανράφεται πολύ ύξύτερον δια τό ασσοφυικόν στοιχείον τό όποιον άλλην διεξοδον από την άκουσίαν μενανάσκευσιν του δέν εύρίσκει.

Αυτό προέβλεψε ή Κεράλδαν προφητικώς έλεγε:

«Άμα ρίξω 1.500.000 προσφύγων εις την Έλλάδα άρκει να την φέρω εις αίκον. άδιέξοδον και αύτά τό κλήμα είναι σκληρότερον από σιανόηποτε στρατ. ήταν».

Βεβαίως οδέν κτκδν ή μιγείσ καλυθ, έννευ αότης της θυσίας δέν θα έθεμελιώνετο ή Έθνική ύπόστασις της Μακεδονίας.

Έν γενικαίς γραμμαίς ούτω διαγράφεται τό έν όξυθετι ύπάρχον προσφυικόν πρόβλημα από κοινωνικο-οικονομικής άπόψεως. Καιτοι δια τας προσγενο-

μένας άδικίας και τας εκ τούτων συναπειας εις βάρος των προσφύγων πολλοί δεκάδες μελανδν σελίδων δύνανται να γραφθαι.

Άλλά οι πρόσφυγες δέν κατέφυγον έννοδη άς άσόντακα σίφη ή όρβαί Ταμερλάνου. Είχον τά ήθη και τό έθιμό τους, την λαογραφίαν και τον τρόπον ζωής των, την μορφήν του ίδιου των πολιτισμού και την ιστορίαν των. Ταύτα πάντα τελουν να εξαλειφθον από τον όδοστρωτήρα των κοσμοπολιτικῶν ιδεών του συντάκτου Ο κ. Σ. θα γνωρίζη ότι οι νησιώτες, οι πελοποννήσιοι και αυτοί οι μακεδόνες ζηλοτύπως πλην οργανωμένως άγωνίζονται να έπιδειξουν τας τοπικας των έορτάς τό άρατα έθιμά τους, τας στολάς, τούς τοπικούς χαρούς και έν γενεί την δλην λαογραφικήν εικόνα του προσφύτου παρελθόντος των και δια φιλολογίας άκόμη. Καίως. Τί έκαμεν μεχρι σήμερον τό προσφυικόν στοιχείον εις τον τομέα αυτόν; Καταπονιζόμενον άννευ καθοδηγήσεως εις την κοάνην του κοσμοπολιτισμού άφήνει την έντόπωσιν ότι ούτε παρελθόν είχε, ούτε ιστορίαν, ούτε ήρωας, ούτε πολιτισμόν άλλα προσέφυγε ως ένας άμορφος δγκος χωρίς ιστορικήν συνείδυσιν.

Δι' όλους τους εκτεθέντας λόγους κ. Σ. ήτοι δια την οίκονομ. και πνευματικήν έπίβλιωσιν του προσφυικου στοιχείου, που κινδυνεύει να εξαφανισθῆ ως ιστορική όντήτης, άπειροσύνται έρωτησύναι, μαχηταί και ήγέται, οργανώσεως και σύλλογοι.

Διότι εάν ύπάρχουν, σύλλογος «Ο Κολοκοτρώνης» των Πελοποννησιών, «Ρήγας Φερραϊος» των Θεσσαλικῶν, «Ένωσις συλλόγων Δυτικομακεδόνων», «Ένωσις Θεσσαλῶν Φοιτητών» ή ήπειρωτική Έστία και άρειοάριθμα άλλα σωματεία που δέν αποβλεπουν παρα εις τοπικικινδν φαντασιμόν των μελδν των και δέν οι Σύλλογοι τούτοι να διαλυθθδν διότι τά μέλη έχουν τας φυσικας των εστίας, οι προσφυικαί σύλλογοι και τό παμπροσφυικόν συνέδρειν πρέπει να ύφίστανται και να δραυν δια λόγους Έθνικούς.

Διότι μία Θρακική εστία λ.χ. πλην των άνω λδγών έχει και άποστολήν έθνικην έν σχέσει με την

μικροκάματο και δουσαμδνοντας τή φωνή θα φωνάξει

Θυμηθῆτι: τή στιγμή που σταθήκαμε να κοιτάξουμε τή ζωή του στίχου: μπράτσά μας να φωνάζουμε «ήχετε γείον «συγχωρήστε μας» «μή μής ξεχάσετε» όσο κι'είναι ή ούραυ; πικρός κι'ό χαρῶς βαρβαίνε κι'ό άγώνης και ή θυσία «συγχωρήστε μας» έπω και για ένα τσιγάρο που δέν νοιρασθήκεσε στή» πιδ κρίσιμη ώρα την πιδ περιορισμένη και πυρρξυν.

Άκούη για να διαλαλήσει πως ή πόλεμος είναι έρωσις μέσο στην πιδ βαθιά στην πιδ βαθιά κι'όπέραιτη παραφροσύνη και να καταλήξει το κροάυτο του αυτό σ'ένν αισιόδοξο οορτίσμο που θυμίζει χαιρειαμό Οδύσσειο «Έί σεις από ρίξα σε ρίξο μες τις κατιοφυτιές τό χουσαρνι του άβριου γενναζόλαί στο κορμι σας κροίη χαρά φουσκώνει τις φλέβις σας ή ύούλης» Έί σεις από πλάγια σε πλάγια με τις άστειλιές ρίξτε τούτη την ύχη εν έξοφυντισμύνα κάμπο κι'άνοιξη λαγούνα μες στην καρδιά του καρβουνου «Έί σεις λατόμοι, βοσκάοι, χιασχωρήτις Σας τραγουδία

Άπόψε το τραγούδι μου εις ένα παιδί καθισμένο από κωτώφλι, τής ύχτης παθιόσυλλογύται τον κόσμο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΦΗΝΙΣΣΑΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΟΝΑ

M. ΡΟΥΣΙΑΔΗ

Είναι κόμποςος κοιρός που φίλος γιατρός μου έδωσε να διαβάσω με μικρή ποιητική συλλογή ενδς ύλου —όπως πρέπει νασαι— από τις Σέρρες, του Μάριου Ρουσιώδη με τον τίτλο «Τό τραγούδι του Στρυμόνα».

Σε άλλουνο ύμτι ίσως ή καλοτυπωμένη πλακέτα να του γενούσε την σκέψη πως και τό έντυπο αυτό θα είναι από κείνα που σκωλά τους έχουν να κολακεύουν με κάποιον εύγενικά μετριάτηα ή και κρυφότητα καναός άνερωπαμένου έπαρχιώτη. Υπάρκα και τό λόγια «τυπώθηκν στις Σέρρες τό Μάη του 1959 σε έκασό έντυπο για λογαριασμό του συγγραφέου» θα ίνισαύσαν τή σκέψη αυτή και θα τό παραμείριζε. Μα δέν πρέπει να είναι έτσι.

Από ίδιοσυγκρασία να θρέψω κάποιον άνυπερόβουλη έγάπη για κάποι πνευματικό προίον που ποσάρεχται από την έπαρχία τό δίχτηκα με στεργή κι' ύμολογώ πως διε μετάνοικασα. Στο πρώτο κι' όλας τυχάλο άνοιγμα τό ύμτι μου έπεσε στους στίχους «Μπράτσο με μπράτσο, ίδρωτα με ίδρωτα ακάψτε τή γη και θρίψτε τή με φρέσκα σπύρο ολόρβαοι, να περάσουν από γενιά σε γενιά μες την καινούργια θρόβια».

Και παρακάτω: «Μιλώμε μες απ' τοις καρπύους και τόν υδούτους των έργων» «σάσιων για τον χάλυβα και τό καρβουνο] για τους άπέρωντους φράγτες που χωρίζουν τό ούραυό απ' τό ύμτι μας».

Η πρώτη κι' όλας έντύπωσις: Άσού έίρει και μελα τόσο ανθρώπινα τρέπαι να έίρη και να άμορφτρηναυδῆ. Άλλωστε, είναι πίστις μου αύτη— καλή και ή διάφορα— και λατρεύω αυτούς που μεταχειρίζονται την Τέχνη με σκοπό ν' άγκαλιόσσουν τους ταπεινούς και καταφρονημένους για να τους ποσν δυό γλυκύλογα παρηγορίας και να τους δώσουν λίγα κουράγιο. Προτιμώ την Τέχνη—στοργική μάννα κι' ως είσαι λίγο άτημέλητη— παρα την κοκίτα—Τέχνη

που άρκείται να καθαρίξη γεμάτη ατορλίσκια τό ύχια της, μένοντας άδιόφορη μέσα στα βαγγητά και στις αλλαγές που την περιτριγυρίζουν και έχοντας για ύπαταχτικούς τις μόνο ανθρώπους «που» μιστῶνε ενσ μπουκίτο πεδωκύνες φωνές στην καρδιά τους

όπως λεί κάρου ή ποιητής. Ο Μ Ρ. στο τελευταίο του βιβλίο, ίνει έκδοσει άλλα δυό προηγούμενα τό «τι θλίη ή θύελλα στα παράθυρά μας» και τό «Χτισινός ούραυός» που δυστυχώς έν τάχω ύπ'όψι μου, δείχνει πως κατέχει «μόλο άπ' τό μυστικό της στιχογραφικής Τέχνης».

Μέσα στο έη τραγούδι που περιλαμβάνει ή τελευταία του συλλογή όύνει τον στίχο του να κυλάει άνετερα καθρωπίζοντας με την πλοκή του όλης της μεταλλαγές που παρουσιάζει τό ύγρδ στοιχείο. Πότε κελαιρίζει ρέζυμα και πότε άνακυκλώνοντας σχηκατιέει χίλιους μενύβρους έτσι καθώς βαυλιζοντας και χαροπηθώνας περνά μέσα από έπικλυδυνες κροφογιές και από άπότομες κλεισούρες για να καταλήξει στην ήμερη πλημμυρίδα ενδς αισιοδόξου αύριου, δίν μοσρόδ να ίαχυριστώ βέβαια πως είναι άριστοουργήματα από κάθε άποψη, αλλά τό χαρακτηρισίξεί ένας σπρηγίλος παλμός και μία άντρικια θέση που τα κόνει άξιαγάπητα.

Απ' την αρχή κι'όλας άφίκει τό εργαίστικό βάρρο και γίνεται στα με την όλόπητα. Η φωνή του τονισμένη πάνω στις συχαρδίες της φωνής των καταφρονημένων ανθρώπων παίρνει τον παλμό της καρδιάς τους για να τον κάνει τραγούδι.

«Μιλώμε κάρου απ' τό φως της γκαζόλαμπας που κπαταράδει τις έλιπίδες τόσα χρόνια ένύστια στη φτώχεια μ' ένα πικρό χαμόγελο

σπδν πάνω και στην άπόγνώση ένάντια—ένάντια και παρακάτω «Είμαστε έμεις που μιλώμε κυτώντας τον κόσμο μένω πρόσωπό σκληρό από τις δοκιμασίες έμεις που τό υαίδικά μας άκίρα ίξόλινα άλογάνα καλπάζουν στριφωγυρόντας στο άπειρο για μισό

